

Lofar till frägelista L. U. F. 80.

Öknamn förekom mycket mer än numera senare delen
av 1800 talet i somliga fall kunde man uttröna anledningen
till öknamnet här i Bjärshög hade vi ^{en} äldre man som
kallades, tampan, han var trumpan och ville inte gärna sam-
tala med andra människor han var lugn och hade en
släpande gång och folk trodde att han därför fått detta
öknamn. Här bodde en man som hade fått öknamnet
Smilen när han talade om något som var roligt eller i ^{hans} tycke
trevligt fick hans ansikte ett egendomligt uttryck och på
hans pannan låg djupa veck och munnen fick ett smilande
uttryck. En grannrocken var en man som var känd för
vara långfingerad d. v. s. han stal hönsägg mindre redskap
m. m. han kallades för puggan. Det berättades att han arbetade
vid en ångtröskare när han jämte de andra arbetarna skulle
intaga middagsmåltiden så ville maskinisten räcka
honom ett fat med kött men han hade med det
samma låt fatet stå jag har långa armar med

Det samma svara maskinisten och fingrar av samma slag varför han kallades puggan är inte känt. I samma böcken fanns en lantbrukare som var på auktion och köpte en bagge (hankön) på tsällen när han skulle köra hem så byta han med en auktionbesökare och fick en större och dyrare bagge med sig hem vilket blev upptäckt så han fick lämna den tillbaka igen och fick sedan ökenamnet Baggen så länge han levde. Det är många år sedan så tjäna här en dräng som brukar rengöra sockerbätor på sommaren och hade två yngre pojkar till hjälp de förmäddes inte följa med i arbetet vilket ju inte var att undra på så han man på dem bara sitta på så kan i följa med detta talesätt använde han ofta till sina medtjänare och fick därför ökenamnet Pomsen. De personer som bodde i gårdar och hus fick ofta namn ökenamn efter husen och gårdarnas namn här finns en gård som heter caps gård ägaren har fått ökenamnet koparsen. I en gård i Bara köken som heter vänggård och arrendatern.

kallas för ringmannen. I en grannbocken har en gärd som
kallas för bröddastället ansett som fått ökenamnet brödden.
För många är sedan bodde en ansett i samma bocken
som alltid var klädd i en gammal färskinnspels rajs dag när
vinter och höst jag minner mycket väl när jag var pojke hur
pelsen såg ut mannen ifråga som hette Jens Andersson och
död för många är sedan kallades för skingpelsen. Häst-
handlare och slaktare gav varandra alltid ökenamn. I Malmö och
trakten däromkring var det en som kallades för presidenten
en som kallades för bocken en som kallades för Magnus egen.
Ola snusdås var en man som snusa mycket och när han kom
i samtal med några alltid höll snusdåsen i den ena handen.
I S. Lallenups bocken bodde en hästslaktare som beredde häst-
korv han kallades för Ola pölse en hästslaktare var röd-
härig och kallades för röd Hal. I alla församlingar har
det funnits några personer som fått ökenamn som man hört
omtalas i äldre tid men som glömmes bort det anses numera
såsom ~~numera~~ nedsättande för människors anseende och

De flesta människor roar sig inte av det som de gjorde för i tiden. I Sallerup var två äldre män den ene som var mjölkkörare kallades för blaren när de var samlade på gästbud och spelade kort med killekort så när någon fick blaren så han var tvungen att dö på detta kort så skrattade för det mesta hela sällskapet och sade kunde du inte bli av med mjölkköraren. Den andra var en småbrukare som kallades för omen samma som fargalt han har en ~~tom~~^{don} var inkallad som landstörnsman 1914 och räka att komma i samma pluton som några kämre element när de hade lagt sig på kvällarna så grymtade de liksom svin för att roa sig på nämnda mans bekostnad inkallelsen vara 18 dagar så han blev ju redan befriad för sina plågoandar. Ordspråk och Faterätt har inte förekommit som jag kan minnas i Bara eller engämrade härader det förekommer väl mera i Göttinge härader och Småland det gamla outställt om småkänningar, sätt honom på en klippa och han föder sig är i bruk ännu man har talat om vissa personer i

äldre tider som var snåla och giriga och höll sämre kost till sitt arbetsfolk än grannarna vilket icke förekommer numera. I Skåne har många arbetare från Småland och Dalekinge arbetat på sockerbetsfältten både under sommar och höst de är i de flesta ^{fall} flitiga därför att de har arbetet på ackord så man kan inte säga att de göra halft arbete. Byggnadsmästare har jag hört de säger när de träffar på knestar i spik träst som de arbetar på att de är göngspik de är ju så hårda så yvan eller såg som de använder blir skända och biter inte så bra, det har ju pratats om att göingar och skogsbor är hårda för att vara knicka när de resonerar och vill gärna driva eller geckla med slättborna om de kan komma att prata någon skämthistoria med som de tycker de tröga slättborna. På Skogsborna är kända för att vara mycket sparsamma och som man säger om sig, de sitta även har genom att ungdomen kommer mer tillsammans från skilda håll på folkhögskolor, lantmannaskolor och hushållsskolor.

inderna och språkdialekterna jämnat ut sig. Anderslöös-
blad och hästhovblad kallas denna värt här på orten.
När jag var pojke så tjäna en dräng i denna by som fräa till en
tjänsteflicka och gick korgen i försargelsen så skrev han en smäde-
visa om henne jag minnes en bit av visan den lydde så här.
Hon smörjer häret så att hon säg en förtäman kan få och hör
ni ungdomsgassar som inte knallen på, det var det enda jag
kan komma ihåg. Några visor och smädesvisor från andra orter
känner jag jag inte till jag kommer ihåg att gårdvarihandlaren
sålde visor i byarna men det var inte smädesvisor det var mer
som börde sig om dagshändelser. Ljunby horn och pipa, som jägare
gick att jaga uti en skog så gån, där mötte han en flicka så fager och
så skön. Ljunmansvisor är olika innehåll. Historiska visor som rörde
sig om Erik den Røde och liten Maria om Karl XII. Kung Karl
den unge hjälte han stod i rök och dam o.s.v. det var ju inga smäde-
visor. När jag 1896 gick en vintertermin på folkskolan i Ljulan
så var där en elev Lantbrukareson från Åkerslövs Skytte härad
som kände sådana ramsor de var endast korta och jag kan

inte minnas dem. Den enda jag kan minnas tydde på. Inems
häst och skomagerens käring har alltid såliga skor. Denna
skor som tala det språk vi övriga elever kallade för söderslättspråk
många av hans uttal var mer danska än svenska. Några ramsor som jag
kan minnas som brukades av människor i slutet av 1800-talet.

Gulna katta för resed skinn så går du hem.

Om man spotta på en sten så blir den oäk.

Det glatta i tvinga ska en ha sanningen i vidda.

Han mår som en prins i en gösaridde.

Han kommer sig som om han råde om hela stan. (staden)

Härn. Kan jag inte minnas sådana historier som berättas under
nämnda rebiik en smälänning som tog upp sockerbeter på
sin gård. En är i rad och som var en arbetsam och gladlynt
man kan tala om att smälänningarna kallas Östgötarna
för ärtbuckor och skänningarna för grötbakarna. Hallen-
ningarna för hallingar. Han kunde berätta troliga vittnen
om de omnämnda såväl som om sina egna. Det är nu
så länge sedan så jag har bortglömt dem. Historien

om moträttningarna mellan Skogsboar och Blåboarna förekom-
mer inte så mycket här som i norra och mellersta Skåne.
Dräng som inte visste var vagnen skulle smörjas har inträff-
fat på min gård när min farfar var ägare till gården talade
min far om att drängen blev tillsagd att smörja en vagn
med vagnsmörja det var ju meningen att han skulle smör-
ja axlarna som hjulen sitter på men han smorde sido-
bräderna istället, som han sedan fick trötta av, om det var
okunnighet eller sjelsvold känner jag inte till. Om
skogsbornas vagnar har jag inte hört berättas något
om. En historia om hur Skåne och Småland kom
till hörde jag berättas när jag var ung av äldre
personer som äro döda för länge sedan så jag har rent
glömt bort det. Då godsön var ju arrendatorer som förlä-
dade varit torpare eller föridrängar på större gårdar
och sedan blev arrendatorer på 50 i 60 tunnlandsegendomar
de är i allmänhet skrytamma och vill gärna överkatta
sig själva. Det är många av dem som genom praktiskt

daglighet och sparsamhet arbetat upp sig till den ställning som de fått, det är ju inte alla som det lyckas med de ekonomiska förhållandena, de själragande bönderna har många gånger i äldre tider sett mer på uppkomlingarna så det blev mera klaskilnad på den tiden än det är i nuvarande tid. När ungdomen skulle ingå äktenskap så hände det sällan det sällan att dessa tranne sotens bönders barn ingicks äktenskap. Ungdomen hade då som nu biter i hemmen och så hände det att vid dessa danstillställningar stiftades bekantskaper som slutade med förloving och äktenskap. I Bara härad reste både äldre och yngre till restauranger och dansbanor i Bokakogen och Bökeberg på 1890 och i början av 1900. Lökarnas sammanslagningar till större parter där sockenborna träffades vid stämmer och sammanträden. I flera år har vi haft kommunalförbund med angränsande som gällde fattigvården, polisväsendet och brandväsendet. därovid har ju ombud från de olika socknarna blivit bekanta med varande och ett gott samarbete ägt rum. För 50 à 60 år

sedan så i en socken som numera kommer att tillhöra
Bara härad och Staffanstorps församling och heter Långlösa
Lanbrukarna där var mycket besläktade med varandra deras
barn gifte sig med kusiner för att deras förmögenheter
icke skulle gå till andra släkter, den yngre generationen har
inte hyllat dessa sedvänjor utan mer valt följeslagare
genom livet efter eget val. Vid skeläktet benämnde Lång-
lösborna sin socken för Kånans land de menade därmed
att de var rälbergade, man hörde alltid omtalas att där
var god enighet i deras församling men på deras kalas
hände det rätt ofta att de berusa sig men det oaktat behöll
sitt goda lynne numera förekommer icke sådant många
Lanbr. har bilar och äro mycket försiktiga vid använd-
ning av sprit. Någon särskild avoghet mellan socknarna
har inte förekommit utan den som jag omtalat mellan anen-
datorer och själägande bönder. Den nya församlingen som
Björnsjö kommer att tillhöra heter Bara med socknarna Flyby, Bara, Skabersjö
och Björnsjö. Dessa socknar har mycket gemensamt förut såsom polis och
brandräsen och aldrig varit avogt stämde mot varandra.